

Да изпълня.

„Не дойдох да разруша, но да
и пълня.“ *)

Въ природата съществуватъ два органически процеса, съ които съвременнитѣ хора сж запознати. Единиятъ процесъ е процесъ на разрушаване, а другиятъ — процесъ на съграждане, на изпълнение. Кой изпълнява? — Съзнателнитѣ, разумнитѣ хора, а не децата. Малкитѣ деца ни най-малко не мислятъ за грижитѣ на майка си и баща си. Тѣ нищо не разбиратъ отъ тѣхния животъ, отъ тѣхната философия. Тѣ знаятъ само да искатъ и да заповѣдватъ, и то на време и безъ време. Наистина, децата си служатъ съ военна дисциплина, споредъ която искатъ, заповѣдватъ и на всички налагатъ мълчание. Каквото пожелаятъ, всичко трѣбва да се изпълни. Това е едно отъ положенията на свършения животъ, въ който, каквото човѣкъ пожелае, може да стане. За свършения животъ всичко е възможно, а същевременно всичко е невъзможно. Това зависи отъ стремежитѣ, отъ копнежитѣ на човѣка. Има стремежи, има желаня, въ свършения животъ, които лесно се постигатъ. Има желаня, които и тамъ лесно не се постигатъ. Защо? — Защото тия желаня не сж нужни на човѣка, нищо не го ползватъ. Запримѣрь, какво ще се ползува човѣкъ отъ желанието си да се облѣче съ нови, добре скроени и ушити дрехи и да се покаже съ тѣхъ на приятелитѣ си? Той ще получи само една похвала, че дрехитѣ му сж хубави, а нѣкои пъкъ могатъ да кажатъ, че дрехитѣ му не сж хубави. И тогава той, или ще се очарова, или ще се разочарова. Всѣки човѣкъ иска да сподѣля съ приятелитѣ си, било своитѣ преживявания, било впечатленията си отъ прочитането на нѣкоя хубава книга. Защо човѣкъ обича да сподѣля своитѣ преживявания и опитности съ ближнитѣ си? Въ това отношение човѣкъ мяза на изворъ, или на чешма, които разправятъ на всички, минаващи покрай тѣхъ, какво сж имъ направили, какъ сж имъ служили. Кой какъ мине покрай тѣхъ, тѣ ще го спратъ, ще му предложатъ отъ водата си и ще му разправятъ историята си.

Сега, онѣзи, които разглеждатъ живота отблизо, каз-

*) Матей 5 : 17.